

Έγκαθίσταται εις τὴν Εύρωπην

"ΓΙΟΥΝΙΒΑΚ," : Ο ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΣ ΕΚΓΕΦΑΛΟΣ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΑΣ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑΣ

Υπὸ τῆς ἑταῖρίας «Ρέμινγκτον Ράντ»

Ο «Γιούνιβακ», διγαντιαῖος «Ηλεκτρονικὸς Ἐγκέφαλος», προγραμματοποιεῖ τὸ πρότο τοῦ ταξίδιο πρὸς τὴν Εὐρώπην. Εἶναι ή πρώτη φορὰ ποὺ τὸ καταπληκτικὸν αὐτὸν δημιουργῆσα τῆς τεχνικῆς ἐπιστήμης ἔξαγεται ἀπὸ τὴν Ἀμερικήν, διὸς νὰ ἐγκατασταθῇ εἰς τὸ μέλλον νὰ ἐγκανικαθῇ, ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἀνοίξεως, πρῶτων Εὐρωπαϊκῶν Κέντρων Ἡλεκτρονικῶν Ὑπολογισμῶν.

Ως ἀπεκάλυψεν ὁ κ. Μαρτέλλ Ράντ, ἀντιπρόδορος καὶ γενικὸς διευθυντὴς τῆς ἑταῖρίας «Ρέμινγκτον Ράντ», ὃ ὑποτος, μῆλοις ἐσχάτως ἐπέστρεψεν ἐξ Εὐρώπης, τὸ νέον Κέντρον Ἡλεκτρονικῶν Ὑπολογισμῶν θὰ ἐγκατασταθῇ ὑπὸ τῆς ἑταῖρίας «Ρέμινγκτον» εἰς Φραγκφούρτην τῆς Γερμανίας καὶ θὰ εἶναι κατεσκευασμένον κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τῶν δημοτῶν Κέντρων τὰ ὅπια διατηρεῖ ἡ ἐλύγη «Ἐταιρία εἰς Νέαν Υόρκην καὶ Λός Αντζελες τῆς Ἀμερικῆς».

Αἱ ἐγκαταστάσεις τοῦ καὶ τὸ εἰδικευμένον προσωπικόν του θὰ εἶναι εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Κρατικῶν Ὀργανισμῶν, Βιομηχανιῶν καὶ Ἐπιχειρήσεων διοικήσηρου τῆς Εὐρώπης καὶ θὰ προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας τῶν ἀντί μιᾶς ωρισμένης ἀμοιβῆς. Κατὰ τὸν ἰδιον ἀκριβῆς τρόπον, ὅπως λέγει ὁ κ. Ράντ, ἡρχισεν ἡ χρησιμοποίησί τῶν ἡλεκτρονικῶν ἐγκεφάλων εἰς τὴν Ἀμερικήν. Σιγά—σιγά ὅμως αἱ μεγάλαι ἑταῖραι ἡρχισαν νὰ προμηθεύωνται τοὺς ἰδιούς τῶν ἐγκεφάλους, ὅταν εἰδόν τὰ καταπληκτικὰ ἀποτελέσματα καὶ τὰς τεραστίας δυνατότητας ποὺ τοὺς προσφέρουν. «Τὴν ἴδιαν ἔξελιξιν θὰ ἔχῃ ὁ ἡλεκτρονικὸς ἐγκέφαλος καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην» λέγει ὁ κ. Ράντ.

Τὸ Κέντρον Ἡλεκτρονικῶν Ὑπολογισμῶν τῆς Φραγκφούρτης θὰ εἶναι ἐφωδιασμένον ἐπίσης μὲ εἰδικὸν μηχάνημα ταχυτάτης ἐκτυπώσεως τῶν ὑπολογισμῶν τοῦ «Γιούνιβακ». Τὸ μηχάνημα αὐτὸν δύναται νὰ ἐκτυπώσῃ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ὑπολογισμῶν μὲ ταχύτητα 600 γραμμῶν, τῶν 130 χαρακτήρων ἐκάστης, κατὰ λεπτόν.

«Αἱ εὐρωπαϊκαὶ ἐπιχειρήσεις θὰ δύνανται νὰ κάμψουν χρῆσιν τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ «Γιούνιβακ» μὲ πολὺ μικροτέρων ἐπιβάρυνσιν ἀπὸ τὰς ἀμερικανικὰς» λέγει ὁ κ. Ράντ, «αὐτὸι θὰ ἔχουν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν στοιχεῖα «εἰς κοινότερο». Μορισμένοι δηλαδὴ βρασικοὶ κανόνες καὶ συνδυασμοὶ διὰ τὴν δισλογήν, τὴν σύγκρισιν, τὴν ἀνακεφαλίσισιν καὶ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν στοιχείων, οἱ ὅποιοι εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἔχεισθαισαν πολὺν χρόνον καὶ μεγάλα ἔξοδα διὰ νὰ γίνουν εἰς ἐκάστην περίπτωσιν καὶ οἱ ὅποιοι καλύπτουν ἀπειρίαν περιπτώσεων, ὑπάρχουν τόροι ἔτιμοι, καταγεγραμμένοι εἰς μαργνητικὰς τανίας τοῦ «Γιούνιβακ». Μὲ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν μαργνητικῶν ὠτῶν ταυνιῶν μὲ τὰ τυπωτοπημένα, οὕτως εἰπεῖν, στοιχεῖα, ἔχομεν ἔνα μεγάλο μέρος τῆς ἐργασίας ἔτοιμον ποὺ δὲν χρεάζεται παρὰ νὰ συμπληρωθῇ μόνον μὲ τὰ εἰδικὰ στοιχεῖα ποὺ ἀφοροῦν εἰς τὴν εἰδικὴν ὑπὸ μελέτην περιπτώσιν.

Ἐν τέλει ὁ κ. Ράντ ἀπεκάλυψεν ὅτι τόρα ἡ ἑταῖρία «Ρέμινγκτον Ράντ», κατασκευάζει ἔνα «Ἡλεκτρονικὸν Λεξικόν», τὸ ὅποιον θὰ ἐπιτρέπῃ εἰς τὸν χειριστήν νὰ «όμιλῇ» εἰς τὸν «Γιούνιβακ» εἰς τὴν ἀγγλικήν, γαλλικήν, γερμανικήν, ιταλικήν, καὶ εἰς ἄλλας εὐρωπαϊκὰς γλώσσας.

Ο «Γιούνιβακ» μεταφράζει αὐτομάτως τὰς λέξεις εἰς τὴν ιδικήν του γλώσσαν τῶν ἀριθμῶν, διαλέγει τὰ στοιχεῖα ποὺ τοῦ χρειάζονται, κάνει τοὺς ἀναγκαίους συνδυασμοὺς καὶ ὑπολογισμούς καὶ λύει τὸ πρόβλημα.

Ο «Γιούνιβακ» χρησιμοποιεῖται σήμερον εἰς τὴν Ἀμερικήν διὰ τὴν λύσην ὃχι μόνον μαθηματικῶν καὶ ἀναλογιστικῶν προβλημάτων, ἀλλὰ καὶ πλήθης ἀλλων ὑπολογισμῶν, ὅπως λ.χ. δημογραφικὰς μελέτας, πρόγνωσιν τοῦ καιροῦ, μελέτην καὶ προγραμματισμὸν τῆς παραγωγῆς, κοστολόγησιν, ἀνάλυσιν τῆς ἀγορᾶς, μελέτας ἐμπορικῶν ἀποθεμάτων, βιομηχανικὴν ἐπιστράτευσιν κ.ά.

Ο ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν σελίδα 8)

Χη ἀλλοὶ Κράτος εἰς τὸν κόσμον, ὅπου αἱ διοικητικαὶ δαπάναι, καὶ ὑπὸ τὸν κάπως ἀδρίστον αὐτὸν ὅρον, δὲν νοοῦνται εἰμὴ μισθολόγιον, συντάξεις καὶ τὰ τοιαῦτα· ν' ἀπορροφοῦν τὰ 53 % τοῦ συνόλου τῶν προσόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ. Αἱ δαπάναι διὰ τὰ σώματα ἀσφαλείας κακῶς καταλογίζονται εἰς τὰ κονδύλια ἔθνικῆς ἀμύνης. «Ἀλλο ἔξωτερικὴ ἀμυνα, ἀλλο ἔσωτερικὴ ἀσφάλεια. » Εἴς ἀλλο, δταν τὰ ἔξοδα διοικήσεως καὶ ἀμύνης δόμοι (καὶ τὰ δεύτερα τοιαῦτα σημειωτέον ἀντιπροσωπεύουν ἐπίσης μισθούς καὶ συντάξεις, κατὰ κύριον λόγον, διότι ὁ δόπλισμὸς καὶ τὰ λοιπὰ ἐφόδια παρέχονται ἀχρεωστήτως) φθάνουν τὰ 74%, τοῦ συνόλου τῶν προσόδων δαπανῶν, τί ἀπομένει δι' ἀλλας στοιχειώδεις ἀντιπαροχάς, διὰ τὴν ἔξυπηρέτησιν δημοσίου χρέους, δι' ἔργα; Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ φαντασθῇ κανεὶς ἀφρονεστέραν διαχείρισιν ἀπὸ ἐκείνην ἥτις, χρησιμοποιοῦσα προσωρινὰς προσόδους, δημιουργεῖ δαπάνας μονίμους. Τὴν ἀφροσύνην αὐτὴν διέπραξαν ὅλοι οἱ διαχειρισθέντες τὰ οἰκονομικὰ τῆς Χώρας ἀπὸ τὸν 1947. Καὶ ὁ κ. Ἀποστολίδης δὲν κατώρθωσε ν' ἀποτελέσῃ ἔξαιρεσιν. Καὶ εἶναι τοῦτο ἔτι μᾶλλον ἀσυγχώρητον, διότι ἡδη τὸ ὑψος τῆς ἀποδόσεως τῶν φόρων ὠφειλεν, ὃχι μόνον εἰς τὰς διοικητικὰς καὶ εἰς τὰς περιωρισμένας (περιωρισμένας λόγῳ τοῦ ἀχρεωστήτου ἐφροδιασμοῦ εἰς ύλικὸν) δαπάνας ἀμύνης, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν χρηματοδότησιν ὅλων τῶν δημοσίου χρέους νὰ ἐπαρκῇ. Τοῦτο καὶ ὡς μέτρον στοιχειώδους προνοίας ἥτο ἐπιβεβλημένον, διότι ἡ προσωρινότης τῆς φύσεως τῆς βοηθείας ἐπιτιθάλλει νὰ εἶναι τὸ Κράτος ἔτοιμον ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ν' ἀντιμετωπίσῃ μιὰν ἀπροσδόκητον καὶ αἰφνιδιαστικὴν διακοπὴν της. «Ἐν, ἐπὶ πλέον τοῦτο, οὐχὶ δὲ ἡσσονος βαρύτητος ἐπιχειρηματικὴς ὑπέρ τοῦ αὐτηροῦ, τοῦ ἀπολύτου, τοῦ πλήρους διαχωρισμοῦ μεταξὺ προϋπολογισμοῦ καὶ βοηθείας. » Ισως, ὡς καὶ ἐν ἀρχῇ τοῦ παρόντος ἐλέχθη, δικαιόδοτος καὶ αἱ ἀλλαὶ συμπτώσεις, ὃχι ἡ τόλμη, δὲν ἐβοήθησαν τὸν κ. Ἀποστολίδην.

«Ἄν τὴν ἐπετύγχανεν ὅμως, θὰ εἴχε νὰ δαπανήσῃ δι' ἐπενδύσεις 2.298 ἑκ. ἀντὶ 1.472. Τὸ πόσην δὲ εὐφορίαν, ὃχι ύλικὴν μόνον, θὰ εἴχεν ἐμπνεύσει ἐντὸς καὶ πέραν τῆς Ἐλλάδος μία τοιαύτη ἀπόφασις, δὲν εἶναι δύσκολον νὰ φαντασθῇ κανεὶς. Θὰ ἥτο ίσως ἡ κίνησις πρὸς ἔξοδον ἐκ τοῦ φαύλου κύκλου. » Επροτιμήθη ἡ διανομὴ ψιχίων τινῶν αὐξήσεων ἐπὶ τῶν κατωτάτων καὶ κατωτέρων μισθῶν τῶν δημοσίων υπαλλήλων, ἡ κατάργησις τοῦ νόμου 2.500, μέτρα ἀπὸ τὰ διποῖα οὐδενὸς αἱ συνθῆκαι ζωῆς πρόκειται νὰ ἐπηρεασθοῦν, οὐδὲ ἐκείνων κἄντιον ὃπερ τὸ «εὐεργέτημα».